

302/2022

dispress

Děti se ptají

(na to, co je zajímavé)

Válka na Ukrajině zajímá i děti a měly by o ní vědět. Ale které informace a příběhy jim sdělit a jak věci vysvětlit? Je důležité, aby měly komplexní pohled na věc, ale přitom v některých případech nezacházet až moc do detailů.

Postupně a věcně válku, její příčiny a důsledky vysvětluje první díl podcastu DRDS, který obsahuje všech pět rozhovorů s odborníky, které jsme postupně natočili během jednoho týdne. Každý rozhovor má své téma a postupně se tak dozvídáme o osobě Vladimira Putina, historii Ruska a Ukrajiny, o tom, kde najít důvěryhodné informace o válce (a vlastně nejen o ní), jak se chovat ke svým vrstevníkům z Ruska i Ukrajiny a konečně – jak může pomoci.

Projekt má velký úspěch u dětí, ve školách a zajímají se o něj i média. Podcast určitě není vytvořen jen čistě pro děti, poslechnout si ho mohou i dospělí a ujasnit si tak některé myšlenky. **MeFo**

Zpátky do lesa

Zpátky do lesa je představení MLSu – mladšího souboru. Je o tom, jak dvě zvířátka (zajíček a veverka) našla strom, který vypadal jako slon. Zvířátka se skamarádila a strom jim povídal pohádky. Představení režiruje Viktorka Čermáková, která mimochodem režiruje v mnoha divadlech.

Zpátky do lesa se hrálo už před dvěma lety. Představení se obnovilo a premiéru jsme měli mít v prosinci, ta se ovšem z koronavirových důvodů neuskutečnila.

Nejdříve jsme si mysleli, že z toho nic nebude, ale po pár zkouškách, už to vypadalo nadějně. Občas někdo mluvil zády k divákům nebo potichu. Ale teď už si to kontrolujeme sami a je to už moc krásné. Představení mě moc baví.

KrFo

World of Banksy

Kam se podívat mezi Vánoce a Silvestrem, když už musím být v Praze, říkám si. Volba byla nakonec jasná – výstava World of Banksy v odsvěceném kostele – sv. Michala u Staroměstského náměstí.

Kdo je Banksy? Nikdo neví, ale každý zná jeho jméno. Je to pravděpodobně nejslavnější a nejjáhadnější graffiti umělec, jakého svět nikdy neviděl a jehož identitu se prozatím nepodařilo sto procentně zjistit. Jeho street art, který kombinuje graffiti s využitím šablonové techniky, se poprvé objevil v Bristolu, dále pak i v jiných městech po světě.

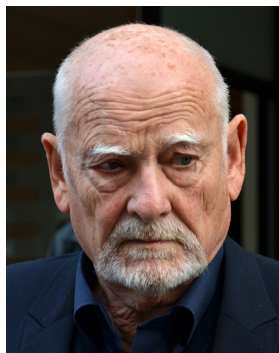
Na výstavě bylo k vidění sto patnáct jeho nejznámějších děl, která nešetří satirou a vždy odkazují na politické nebo kulturní dění ve světě tak, aby šokoval svět i kolemjdoucí. K vidění byla například světoznámá dívka s balónkem, nebo série obrazů Krysy z roku 2004.

JaVo

Na návssivě u Theodora Pištěka

Bydlím ve vesnici Mukařov kousek za Prahou, ve které žije také slavný malíř, kostýmní výtvarník, držitel Českého lva i amerického Oscara, kterého získal za kostýmy k filmu Amadeus, Theodor Pištěk. Poprosil jsem ho o setkání, se kterým souhlasil a které se velmi vydařilo.

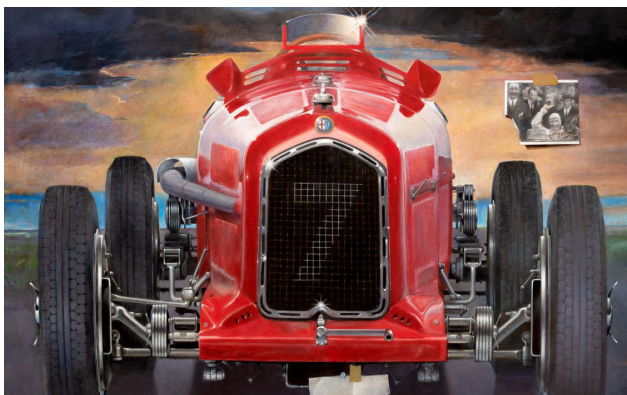

Dozvěděl jsem se například, že navrhoval uniformy Hradní stráže, které se používají dodnes. Před pár lety mu byla za jeho služby spojené se stráží udělena čestná hodnost plukovníka Hradní stráže. Uniformy navrhoval v dobách, kdy byl prezidentem Václav Havel. Právě on osobně ho tímto úkolem pověřil.

Pan Pištěk mi také pověděl, že k Mukařovu, kde posledních ně-

kolik let žije, má vztah už od dětství. Jezdil sem už jako malé dítě, ale vždycky jen na prázdniny. Dům, kde bydlí dnes, si postavil a navrhnul celý sám. Také celý život závodil s auty. Svůj první závod vyhrál v roce 1963. K autům má prý vztah celý život. Dokonce si koupil i svoje vysněné auto Porsche 911. Vrchol byl, že jsem se mohl na vlastní oči vidět originálního Oscara, což je určitě zážitek na celý život.

Jsem moc rád, že jsem si mohl s panem Pištěkem popovídat, protože taková příležitost se nenaskytne mnohokrát za život. **AnHo**

Divadelní doporučení

1) Kouzelná Flétna ve Stavovském divadle

První věc, která mě zaujala hned při vstupu do divadelního sálu, byly kulisy. Na nich bylo pořád co prohlížet! Až mě z toho bolely oči. Bylo tam tolik různých miniaturních obrázků lidí i zvířat. (Tedy, ony ve skutečnosti miniaturní nebyly, ale seděla jsem v šesté řadě.) Kulisa, kterou vidíte na obrázku, není až tak ohromná jako ta úplně na začátku představení, a proto také není tak bohatá na obrázky. Nejvíce se mi líbila árie královny noci, když se rozzlobí na svou dceru. Tato opera trvá přibližně 2 hodiny a 45 minut s jednou 20minutovou přestávkou. Chlebičky si na ní musíte objednat předem!

2) Demokracie v divadle Minor

Při vstupu do sálu dostanete takovou věc, která připomíná ovladač na TV. Je na ní šest čísel a každé má svou barvu. Těch šest čísel je vlastně šest stran. Strany mají stejné barvy jako na tom hlasovacím zařízení. Červená – cvičit, fialová – učit, tmavě modrá – tančit, zelená – neřešit, světle modrá – hrát si a žlutá – dožít. Divadlo Minor se snaží prostřednictvím této inscenace vysvětlit dětem, co jsou to volby. Díky tomu zařízení můžete zvolit stranu, která se vám nejvíce líbí. V danou chvíli zmáčknete příslušné tlačítko, a tím odešlete svou volbu do počítače.

3) Robin Hood v divadle Minor

Jedno z mých nejoblíbenějších divadelních představení. Možná znáte příběh Robina Hooda, ale pokud jste na tomto představení ještě nebyli, tak si myslím, že tuhle formu příběhu rozhodně neznáte. Tuto muzikální inscenaci hrají už skoro sedm let. Je tam velké množství písní. Velmi zajímavý je kostým sovy, a také (opět) kulisy. Jak nejspíš víte, příběh se odehrává v lese, ale Způsob, který scenáristé zvolili, mi přijde naprosto kouzelný. **ŽoHá**

Zlatá šedesátá

Tma, smutek, deprese, beznaděj. Tato slova vystihují pocity z představení Divadla Na zábradlí Zlatá šedesátá, na které jsme si zašli s Klubem mladého diváka.

Představení bylo složeno z deníků režiséra a scenáristy Pavla Juráčka z šedesátých let. Tyto roky byly nejspíše pro mnohé zprvu plné naděje ze zlepšující se politické situace, nakonec však obrovským zklamáním doprovázeným u Pavla Juráčka i myšlenkami na sebevraždu.

Inscenace byla koncipována jednoduše, na scéně se objevilo celkem pět herců v oblecích ztvárňujících stejného muže.

Dojem silné deprese byl podtržen barvami, které se na scéně (ne)objevily – tedy černou a bílou – a také stínohrou. Velkou roli hrálo i ustavičné cvakání psacího stroje, které bylo nedílnou součástí Juráčkova života. To, že byl státní bezpečností donucen k emigraci kvůli svým politickým názorům a že se bohužel nedožil revoluce jsme se už z představení nedozvěděli, přineslo nám ale zajímavý vhled do jeho života a mentality. **MeFo**

DRDS
Dismánův rozhlasový
dětský soubor

Připravili: Meda Folprechtová, Jan Vokrouhlecký, Kristýna Folprechtová, Antonín Holoubek, Žofie Hánová, Filip Svoboda; grafika: Magdalena Martinovská